

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mf.II.10.033/2026/2.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:

Ember Ügyvédi Iroda (cím2 ügyintéző: dr. Ember Alex ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Borsodi Brigitta kamarai jogtanácsos (cím3)

A per tárgya: bérpótlék megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

A fellebbezéssel támadott bíróság neve és a támadott határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.074/2025/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla végzését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 22.225 (huszonkettőezer-kettőszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illeték bevételi számlájára – a 15.000 (tizenötezer) forint meg nem fizetett

fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A Kecskeméti Törvényszék 2.M.70.098/2024/27. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2018. január 1-től 2020. december 31-ig terjedő időre járó 3.665.572 forint bérpótlékot és késedelmi kamatát. Az alperes részére az ítéletet 2025. október 21-én kézbesítették. Az alperes 2025. november 5-én fellebbezés előterjesztésére szolgáló elektronikus űrlapot nyújtott be, azonban mellékletként nem a fellebbezést, hanem az elsőfokú ítéletet töltötte fel. A törvényszék 29. sorszámú végzésében tájékoztatta az alperest a fentiekről és a 30. sorszámú végzésében tanúsította, hogy az ítélet 2025. november 7-én jogerős és végrehajtható.

[2] Az alperes 2025. november 14-én igazolási kérelmet terjesztett elő a fellebbezési határidő elmulasztása miatt és pótlólag becsatolta a fellebbezését. Arra hivatkozott, hogy vele szemben az ország valamennyi törvényszéke előtt közel 1000, jelen perrel azonos ténybeli és jogi alapokra helyezett pert indítottak, ezek háromnegyede aktív formában van folyamatban, és a kitűzött tárgyalásokon való részvétel, a bírói felhívások teljesítése, illetőleg az újonnan indított keresetek miatt jelentkező feladatok jelentős leterheltséget okoznak részére. A perek a számukra és az összesített pertárgyértékre is tekintettel kiemelt jelentőséggel bírnak. A főkérdés és a járulékos jogi kérdések megítélése bonyolult, a nyilatkozatok – módosítások, számítások, fellebbezések - elkészítése nagy munkateherrel jár. Mindezek miatt történt a fellebbezési határidő túllépéséhez vezető adminisztrációs hiba. Mulasztása teljes mértékben vétkes, azt kizárólag a munkaterhelésből eredő szervezési és adminisztratív körülmények idézték elő.

[3] Az ítélet tábla Mf.4. sorszámú végzésével az igazolási kérelmet elutasította, a fellebbezést pedig visszautasította. Kiemelte: lényeges, hogy a határidő betartása terén nem azonos az elvárhatóság szintje a személyesen eljáró, illetve a jogi képviselővel rendelkező féllel szemben, ahogyan azt a BDT2004.1030. számú eseti döntés is kifejti. A méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatósági szint a jogi képviselőkkel szemben: fel kell készülniük váratlan körülmények felmerülésére, munkájukat, belső ügyvitelüket úgy kell megszervezniük, hogy akadályoztatásuk esetén is képesek legyenek ügyfeleik jogainak érvényesítésére és képviseletére. Ennek indoka, hogy az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 39. § (3) bekezdése szerint a jogi képviselőnek az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján kell eljárnia a jogi képviselet ellátása során. A jogi képviselő mulasztásának kimentésére ezért csak munkaszervezési vagy adminisztratív hiányosságnak nem minősülő, az akaratától független, előre nem látható objektív, elháríthatatlan akadály esetében kerülhet sor, amely miatt már semmilyen észszerű intézkedést nem lehet tenni a határidő megtartása érdekében és a mulasztás elhárítására [KGD2013. 165.].

[4] Az iratokból megállapította, hogy az alperes a fellebbezését 2025. november 6-ig terjeszthette elő joghatályosan, ezért a 2025. november 14-én benyújtott fellebbezés elkésztett, az igazolási kérelemben előadottak pedig nem voltak alkalmasak a mulasztás kimentésére.

[5] Az ítéletábra végzése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben – tartalma szerint – kérte a végzés megváltoztatását és az igazolási kérelemnek történő helyt adás mellett, fellebbezése érdemi elbírálását.

[6] Érvelése szerint azáltal, hogy a törvényszék ítélete ellen határidőben, 2025. november 5-én fellebbezést nyújtott be, jogorvoslati szándéka egyértelműen fennállt, azonban adminisztrációs hiba miatt a P20 fellebbezési nyomtatvány mellékleteként nem a fellebbezés tényleges tartalmát, hanem az elsőfokú ítéletet töltötte fel. A hiányosságról a törvényszék 29. sorszámú végzéséből 2025. november 12-én értesült. A fellebbezést határidőben elkészítette és beadta, a téves csatolmány beküldése kizárólag technikai-adminisztrációs okból történhetett.

[7] Hivatkozása szerint a bírói gyakorlat és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 153. § (3) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az igazolási kérelem elbírálása előtt a bíróság a feleket meghallgassa. Megítélése szerint az ítéletábra ennek elmulasztásával súlyos eljárási hibát vétett, amely az igazolási kérelem megalapozatlan és jogellenes elutasításához vezetett. Megszegte továbbá a Pp. 153. § (3) bekezdésében foglalt méltányos elbírálás követelményét is, ugyanis a bíróságnak a fél javára kell mérlegelni a mulasztásnak az igazolási kérelemben megjelölt okát és a mulasztás vétlenségének a valószínűsítésére előadott körülményeket.

[8] Utalt arra, hogy a Kúria Pkf.VI.24.637/2021/2. számú határozata értelmében az igazolási kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények igazolását és objektív értékelését. A vétlenség körülményének megfelelő valószínűsítése esetén, azt a fél javára kell mérlegelni. Álláspontja szerint késedelme vétlenségét megfelelő módon valószínűsítette.

[9] A felperes a fellebbezésre tett észrevételében kérte a végzés helybenhagyását. Kiemelte: az alperes által hivatkozott adminisztratív mulasztások – így különösen a téves dokumentum csatolása vagy a határidő elmulasztása túlzott munkateherre hivatkozással – belső szervezési hiányosságokra vezethetők vissza, amelyek gondatlanságnak minősülnek. A Kúria gyakorlata szerint a jogi képviselő felelőssége kiterjed a benyújtott beadványok teljes körű ellenőrzésére, ennek megfelelően a fellebbezési határidő elmulasztása adminisztratív hibára hivatkozással nem menthető ki.

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Kúria mindenekelőtt kiemeli: alaptalan volt az alperes arra való hivatkozása, hogy fellebbezését határidőben előterjesztette. A fellebbezés előterjesztésére szolgáló elektronikus űrlap ugyanis a fellebbezés tartalmi elemeit [Pp. 371. §] nélkülözte, az a tartalom szerinti elbírálás szabályának alkalmazásával sem volt fellebbezésnek tekinthető.

[12] A Pp. 150. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók. A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik.

[13] Azt, hogy az igazolási kérelem előfeltételei fennállnak-e méltányosan kell elbírálni [Pp. 153. § (3) bekezdés]. Ez a rendelkezés elősegíti, hogy a fél az igényének érvényesítése során a menthető okból történt mulasztása esetén ne kerüljön hátrányos helyzetbe. A kérelem méltányos elbírálása azonban nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését. A mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt [Kúria Pkf.I.24.857/2022/2.; Kúria Pkf.I.25.200/2016., megjelent: BH2018. 51.]. A Pp. 150. § (1)

bekezdése értelmében ugyanis kizárólag a saját hibán kívüli, azaz vétlen mulasztás orvosolható igazolással.

[14] Az alperes a fellebbezésében a mulasztás vétlensége körében lényegében a kimagasló munkateherre és adminisztratív tévedésre hivatkozott.

[15] A Kúria hangsúlyozza: a Pp. 153. § (3) bekezdésében meghatározott méltányosság alkalmazása során magasabb az elvárhatóság mértéke a jogi képviselőkkel szemben. A Pp. preambulumban megjelenő, a feleket – és a főszabály szerint kötelező jogi képviselőre tekintettel értelemszerűen a jogi képviselőiket – terhelő felelős pervitel elve a jogi képviselőkkel szemben a professzionális pervittel összhangban fokozott követelményeket támaszt [Kúria Pf.V.24.828/2023/2.].

[16] A fellebbezés benyújtásának elmaradása az ügyviteli hiányosság, míg a jogi képviselő szoros munkarendjére történt alperesi hivatkozás, az irodai ügyvitel és munkaszervezés körében értékelendő [Kúria Mf.II.10.007/2024/2.]. Abban a kérdésben pedig töretlen a bírói gyakorlat, hogy a mulasztás kimentésére ügyviteli hiányosságra visszavezethető késedelem alapul nem szolgálhat [Kúria Pkf.24.845/2019/2., közzétéve: BH2020. 211.; Pf.V.24.520/2024/2.], ahogyan adminisztrációs hiba, hiányosság sem alkalmas a fél vétlenségének valószínűsítésére [Kúria Kpkf.39.047/2022/2.].

[17] Amennyiben a jogi képviselő nem a gondos ügyvitel követelményének megfelelően jár el, a mulasztása kapcsán az önhiba hiánya nem állapítható meg [Kúria Kfv.37.404/2022/2.].

[18] Az alperes által hivatkozott Pkf.VI.24.637/2021/2. számú kúriai határozat tényállása szerint az ügy felperese mulasztása okaként a jogi képviselője külföldi utazását, a vétlenségét valószínűsítő körülményként a hazautazása időpontjában az aktuális járványhelyzetben önként vállalt házi karantént jelölte meg. Mindezt azonban csak előadta, semmilyen módon nem igazolta, valószínűsítette. Az ügyben a Kúria éppen azt fejtette ki, hogy a bíróság a méltányosság alkalmazásával sem fogadhatja el a mulasztás kimentésére előadott olyan okot, amely a félnek az üggyel kapcsolatos felelőtlenségére utal, hiszen az ellentétes lenne az eljárásjogi törvény céljaival. A fél igazolási kérelmével kapcsolatos bírói gyakorlat a határidők betartása terén a fél jogi képviselőjével szemben támaszt – az Ügyvédi tv. 1. § (1) és (3) bekezdésével összhangban – magasabb elvárhatósági követelményeket: az ügyvédi hivatás jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére irányuló tevékenység, azt lelkiismeretesen, a legjobb tudás szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni. Az önhiba hiánya, a vétkes mulasztás amiatt róható a mulasztó jogi képviselő terhére, hogy nem tőle elvárhatóan járt el. A mulasztás nem menthető okból történt, nem elháríthatatlan akadályból, hanem a jogi képviselő számára előre látható helyzetből fakadt. A fél képviselőtét professzionálisan ellátó személytől általában is elvárható, hogy a tervezett külföldi utazásra, nyaralásra tekintettel a határidőhöz kötött eljárási cselekmények elvégzését úgy szervezze, hogy azok teljesítését az utazása ne akadályozza. Felelős eljárásával a mulasztást és annak hátrányos jogkövetkezményét elkerülhette volna.

[19] Alaptalanul hivatkozott az alperes a Pp. 153. § (3) bekezdésének sérelmére amiatt, hogy az ítéletábra nem hallgatta meg a feleket az igazolási kérelem elbírálása előtt. A személyes meghallgatás csupán lehetőség a bíróság számára. Nem sérült ezért a fenti rendelkezés azáltal, hogy az ítéletábra az igazolási kérelem alapossága felől az iratok alapján döntött.

[20] Az ügyviteli hiányosságból, adminisztratív hibából adódó késedelem kimentése érdekében előterjesztett igazolási kérelem a méltányos elbírálás szabálya mellett sem volt alkalmas arra, hogy abból az önhiba hiányára, a mulasztás vétlenségére megalapozottan

következtetni lehessen, ezért az ítéltábla Pp. 151 § (2) bekezdésének és 153. § (3) bekezdésének sérelme nélkül, megalapozottan utasította el az alperes igazolási kérelmét. Miután az alperes a fellebbezési határidő elmulasztását kimenteni nem tudta, az elkésett fellebbezés visszautasításának volt helye a Pp. 366. § (1) bekezdése alapján.

[21] A Kúria mindezek alapján az ítéltábla végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre. A Kúria a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2)-(4) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján határozta meg és annak viselésére az alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében.

[23] A fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint. Az alperes a 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján fennálló tárgyi költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére köteles [Pp. 83. § (1) és (5) bekezdés, 102. § (1) bekezdés]. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára kell megfizetnie, a megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, e határozatának számát és a fizetésre kötelezett (azaz az alperes) adószámát.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 14.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró